

РЕШЕНИЕ

№ 26072

гр. София, 26.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 24.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **6363** по описа за **2026** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН. Образувано е по касационна жалба на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите срещу Решение № 1514/29.04.2026 г., постановено по НАХД № 14219/2025 г. по описа на Софийския районен съд, 97 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 840612-Р./24.07.2025 г., издадено от изпълнителния директор на НАП. С наказателното постановление на „ПОЛО 11“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], на основание чл. 110, ал. 1 от Закона за хазарта е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева за нарушение на чл. 45, ал. 2, т. 7, вр. чл. 10г, ал. 1 от Закона за хазарта. В касационната жалба се поддържа, че решението е неправилно поради нарушение на материалния закон. Касаторът не оспорва извода на районния съд, че нарушението е установено и че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, но счита за неправилен извода за наличие на маловажен случай по чл. 28 ЗАНН. Излага доводи, че нарушената разпоредба защитава уязвими лица, вписани в регистъра по чл. 10г, ал. 1 ЗХ, като целта на закона е недопускане на такива лица до участие в хазартни

игри. Поддържа се, че осъщественият залог от лицето, вписано в регистъра, и реализираната печалба не могат да обосноват по-ниска степен на обществена опасност на деянието. Иска се отмяна на решението и потвърждаване на наказателното постановление. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба оспорва касационната жалба и моли решението да бъде оставено в сила. Не претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Настоящият касационен състав намира касационната жалба за процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, от надлежна страна и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

С обжалваното решение Софийският районен съд е приел за установено, че на 09.05.2025 г. около 20:30 ч. служители на ЦУ на НАП извършили проверка в игрална зала за хазартни игри с игрални автомати, находяща се в [населено място], [улица], стопанисвана от „ПОЛО 11“ ЕООД. Дружеството притежавало лиценз за организиране на хазартни игри и имало качеството на организатор на хазартни игри по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 1 ЗХ. За целите на проверката А. П. А.-Султанова, служител на НАП, била служебно вписана в регистъра на уязвимите лица по чл. 10г, ал. 1 ЗХ на 09.05.2025 г. в 18:12:58 ч. При влизане в игралната зала на нея и на придружаващите я лица били поискани документи за самоличност. След извършена проверка лицата били допуснати в игралния салон. Свидетелката Султанова осъществила залог в размер на 5,00 лева. Десетина минути по-късно - управителят на залата извършил повторна проверка, след която установил, че лицето е вписано в регистъра по чл. 10г ЗХ, и същата била помолена да напусне игралната зала. Районният съд е приел още, че при първоначалната проверка на лицето служителите на игралната зала не са установили вписването му в регистъра, а последващата проверка е извършена след поява на индикация в системата на дружеството. Съдът е кредитирал показанията на разпитаните свидетели и писмените доказателства, включително данните от приложно-програмния интерфейс на НАП, от които се установява, че по отношение на лицето са извършени две справки – в

20:40:24 ч. и в 20:49:20 ч. Приел е, че по делото не се установява технически проблем във функционирането на регистъра, поддържан от НАП, като евентуален проблем би могъл да се дължи на използвания от дружеството софтуер. Въз основа на тези фактически установявания Софийският районен съд е обосновал извод, че АУАН и наказателното постановление са издадени от компетентни органи, в предвидените срокове и при спазване на изискванията за форма и съдържание. Приел е, че от обективна страна е осъществен съставът на нарушението по чл. 45, ал. 2, т. 7 ЗХ, тъй като в игралната зала е било допуснато лице, вписано в регистъра по чл. 10г, ал. 1 ЗХ. Съдът е изложил и съображения, че отговорността на юридическото лице е обективна и безвиновна, поради което причините за допускане на лицето в залата не изключват съставомерността на деянието. Независимо от това районният съд е аргументирал, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН, тъй като конкретното нарушение се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните нарушения от същия вид. Съдът е отчел, че лицето е било допуснато в игралната зала за кратко време, че след повторната проверка е било незабавно отстранено преди служителите на НАП да се легитимират. Поради това е отменил наказателното постановление и е предупредил дружеството на основание чл. 63, ал. 4 ЗАНН.

Настоящият касационен състав споделя изводите на Софийския районен съд. Правилно районният съд е приел, че нарушението е осъществено от обективна страна. Разпоредбата на чл. 45, ал. 2, т. 7 ЗХ задължава организаторите на хазартни игри да не допускат в игралните зали и игралните казина лица, които са вписани в регистъра по чл. 10г, ал. 1 ЗХ. След като по делото е установено, че такова лице е било допуснато в игралната зала, правилно е прието, че е налице фактическото основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството. В тази част касационната жалба не съдържа доводи, които да налагат различен извод. Спорът пред касационната инстанция се свежда до приложението на чл. 28 ЗАНН.

Преценката за маловажност се извършва въз основа на конкретните обстоятелства по случая, като се съпоставя степента на обществена опасност на конкретното деяние със степента на обществена опасност на типичните нарушения от същия вид. Обстоятелството, че нарушената разпоредба защитава значими обществени отношения, включително защитата на уязвими лица от участие в хазартни игри, не изключва само по себе си възможността за приложение на чл. 28 ЗАНН. Законът не въвежда обща забрана за квалифициране като маловажни на нарушения по

Закона за хазарта, поради което преценката следва да се извърши според конкретното проявление на деянието.

Настоящият касационен състав не споделя изцяло съображенията на районния съд относно приложението на чл. 28 ЗАНН. Сам по себе си размерът на извършения залог не е относим критерий при преценката за обществената опасност на нарушението. Не може да бъде възприет и изводът, че липсват вредни последици, доколкото допускането на лице, вписано в регистъра по чл. 10г, ал. 1 ЗХ, до участие в хазартна игра е именно поведението, което законът цели да предотврати и поначало носи потенциал за засягане на охраняваните обществени отношения. Независимо от това настоящият съдебен състав намира, че крайният извод на районния съд за наличие на маловажен случай е правилен. От решаващо значение в конкретния случай е обстоятелството, че след първоначалното допускане на лицето в игралната зала служителите на дружеството по своя инициатива са извършили повторна проверка, установили са вписването му в регистъра по чл. 10г, ал. 1 ЗХ и преди проверяващите служители на НАП да се легитимират са го помолили да напусне игралната зала. Така организаторът сам е преустановил нарушението непосредствено след установяването му, което, наред с кратката продължителност на нарушението, обосновава по-ниската степен на обществена опасност на конкретното деяние в сравнение с обичайните случаи на нарушения от този вид.

Неоснователно касаторът поддържа, че самият факт на осъществен залог изключва приложението на чл. 28 ЗАНН. В настоящото производство дружеството е санкционирано за нарушение на чл. 45, ал. 2, т. 7 ЗХ, при което изпълнителното деяние се състои в допускане на лице, вписано в регистъра по чл. 10г, ал. 1 ЗХ, в игралната зала. Осъщественият залог е част от фактическата обстановка и подлежи на отчитане при преценката за обществената опасност, но в конкретния случай не обуславя извод, че маловажността е изключена. Районният съд е съобразил този факт, но правилно го е преценил в съвкупност с останалите обстоятелства – краткия престой, единичния характер на проявата, последващата незабавна проверка и извеждането на лицето от залата. Неоснователен е и доводът, че минималният размер на предвидената санкция изключва приложението на чл. 28 ЗАНН. Предвиденият от законодателя санкционен диапазон отразява общата оценка за значимостта на защитаваните обществени отношения, но не освобождава наказващия орган и съда от задължението да преценят конкретната степен на обществена опасност на всяко отделно нарушение. Именно тази конкретна преценка е извършена от районния

съд.

Като е приел, че при установените факти нарушението следва да бъде квалифицирано като маловажен случай, Софийският районен съд е приложил правилно материалния закон. Касационните доводи не разколебават този извод. Решението е валидно, допустимо и правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XXIV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1514/29.04.2026 г., постановено по НАХД № 14219/2025 г. по описа на Софийския районен съд, 97 състав.

Решението е окончателно.